

en saadan Meningsløshed, at man kan forstaa, at denne Lov er gennemført paa et Tidspunkt, da vel ikke en eneste Lovgiver her hjemme havde Ide om det sociale Spørgsmaal. Arbejdsløshed er jo i Virkeligheden forbudt her i Landet, og ikke desto mindre er det anerkendt, at Arbejdsløshed er et socialt Onde, som nu beskæftiger eller i alt Fald burde beskæftige alle Lovgivere. Heldigvis gaar det jo ikke saa slemt, som Præsten præker, og heldigvis er Betleri- og Løsgængeriloven til Dels et dødt Bogstav; men vedtage vi § 2 i det foreliggende Lovforslag, vil det ganske vist gøre ikke saa lidt til at bringe Liv i Betleri- og Løsgængeriloven. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) i, at Gennemførelsen af § 2 meget let vil medføre en Kontrol i en anden Form, vil medføre Kontrollens Genindførsel paa en anden Maade. § 1 vender sig dog til begge Sider, baade til Mænd og Kvinder; det gør § 2 ikke, den sigter kun til Kvinderne. Det er jo netop det, som er den store moralske Plet ved hele den nuværende Prostitutionslovgivning, at den viser Ulighed over for Mænd og Kvinder. § 1 straffer alle, som paa utvetydig Maade opfordre eller indbyde til Utugt, enten de ere Mænd eller Kvinder. Og naar der er talt saa meget om, at Tilstanden vil blive saa forfærdelig, naar disse 5—600 indskrevne Kvinder slippes løs paa Københavns Gader, saa tror jeg ikke, at det vil betyde saa meget, naar vi i Øjeblikket have 5—6000, der gaa frit omkring. Og har man færdedes noget paa Københavns Gader ved Aften- eller Nattetide, undres man over, hvor stille, pænt og fredeligt alt foregaar her. Ja, jeg ved nok, at der var en Gang en Kollega af mig i Borgerrepræsentationen, som talte om, at han var bleven harpuneret et eller andet Sted, men jeg maa sige, at i min Praksis har jeg aldrig oplevet det, en saadan Harpunering er vist nok meget sjælden. Derimod klager man med nogen Ret fra Kvindernes Side over, at det er ikke altid saa let for en Kvinde at gaa i Fred for Mandfolk; jeg tror, at Mandfolk kunne altid gaa fredelig gennem Københavns Gader uden at blive over-

faldne, men Damer kunne maaske ikke saa let gaa alene om Aftenen paa Københavns Gader, uden at blive forfulgte. § 1 kan jeg derfor gaa med til, den straffer baade Mænd og Kvinder, naar de overtræde den, men § 2 vender sig udelukkende mod Kvinden; den gør sig altsaa skyldig i den Hovedfejl, man efter min Mening med saa stor Ret kan paapege ved den nuværende Lovgivning.

Hele Slutningen af dette Lovforslag fra § 5 er jo kun en Udvidelse af den gældende Lov af 1874 om hygieiniske Foranstaltninger til Bekæmpelse af de smitsomme veneriske Sygdomme. Imidlertid tror jeg, at der er den Forskel paa disse Paragraffer, som de findes i den gældende Lov af 1874, og som de ville staa i det Lovforslag, som her er forelagt, hvis det gennemføres, at i Loven af 1874 er det væsentlig døde Ord. Det er jo saadan, at man kan kræve og skal kræve Behandling for disse smitsomme Sygdomme; der er offentlig, obligatorisk og gratis Behandling af alle de Sygdomme, her er Tale om, men det kan jo ikke nægtes, at naar Utugtserhvervet er strafbart, saa er der en stor Fristelse og Tilskyndelse, navnlig for Kvinder, til ikke at søge sig helbredede, idet de da risikere at komme i Politiets Klør. Men naar vi nu ophæve Straffelovens § 180 og gøre Utugt til en straffri Handling, saa vil den Hindring, som nu er til Stede for at søge Lægebehandling, bortfalde; jeg venter derfor, at hele Slutningen af Loven, §§ 5—16, hvis nærværende Lov bliver gennemført, skulle blive levende, mens de i den nugældende Lov ere døde Bogstaver. Derfor lægger jeg ikke saa ringe Vægt paa denne Lovs Gennemførelse, det er jo de hygieiniske Foranstaltninger, som det i første Linie kommer an paa, selv om jeg ganske vist mener, at Prostitutionen kun hæves, og dens Ulemper kun fjernes ved et socialt organisatorisk Arbejde, som højner Underklasserne, saaledes at ogsaa enhver Kvinde faar det, hendes Arbejde er værd, saa at hun ikke behøver at søge Erhverv paa anden Maade. — Dermed skal jeg bede ærede Medlemmer om at udstemme § 2, men i øvrigt vedtage det forelagte Lovforslag.